

Pártélet

Egy pártvezetősi tag munkájáról

A Ferenc-bánya pártvezetői tagja Bozsó János lömester. A pártvezető titkára szerint is egyike a legjobb vezetői tagoknak, példamutató kommunista, két éve tagja már a pártvezetői vezetőségének. A legutóbbi választáson újra rászavaztak a kommunisták, mert szeretik, bíznak benne.

Mikor a békekölcson jegyzés megkezdődött, Bozsó elvtárs példamutató kommunista léte el-sőnek írta alá békekölcson jegyző ívét. Az ő harmadában, egy fő kivételével mindenki lejegyzett. Bozsó elvtárs elmondta a bányászoknak, hogy ha azt akarják, hogy a bányában a munka könnyebb legyen, hogy több bányagépet kapjunk, akkor ehhez anyagi segítséggel hozzá kell járulni. Beszél a dolgozóknak a Várpalotán épülő házakról, megmutatta, hogy mi épül majd, beszélt arról, hogy a békekölcson a mezőgazdaság részére új gépeket ad, s a mezőgazdaság ezt több étellel hálálja meg, a több étellel öcsösöget jelent, s így a békekölcson jegyzés a haza javára és a magunk hasznára van. Az érvek, amivel Bozsó elvtárs agítált, valóságos táriák a dolgozókat elé. Hiszen

Várpalotán, amerre a szem el-lát, új házak épülnek, és ezek abból a pénzből vannak, amit a dolgozók adnak kölcsön az államnak és csak rajtuk mu-lík, hogy több lakás épüljön.

hogy több gép kerüljön a bányába, könnyebb legyen a munkánk, s a könnyebb munkával még több pénzt keressünk.

Bozsó elvtárs csendes természetű, messziről senki sem nézné ki belőle a harcra való kommunistát. Pedig az, sokat tanul egyénileg, szereti a könyveket, a pártmunkáját tartja mindenek előtt a legfontosabb feladatnak. Nagy gondot fordít a munkafegyelmre, felkeresi az igazolatlan hiányzókat a bányában, de még a szálláson is. Beszél velük, elmagyarázza, hogy mit jelent a hiányzás úgy egyénileg, mint az országnak. Meg is van az eredménye a jó munkájának, hiszen nemrégiben foglalkozott Balogh József notárius mulasztóval, aki nem akarta megérteni, hogy az ő hiányzása is számít a tervteljesítésben, csökkent a becsületesebb dolgozókat ke-rezetését is, de még saját magának is károkat okoz. Bozsó elvtárs sokat foglalkozott Balogh Józseffel, megnézte, hogy él otthon, nevelte, s

a nevelőmunkának meg volt a hatása, mert Balogh József megértette, hogy a viselkedése helytelen.

megváltozott a munkához való viszonya, ma már nem hiányzik, jól is keres, a békekölcson jegyzésben 600 forinttal járult hozzá az új bányagépekhez, az új házakhoz.

Nemcsak a munkafegyelmel foglalkozik Bozsó elvtárs, hanem ellenőrzi a népnevelők munkáját is. Meghallgatja, hogyan agítálnak a dolgozók között, hogyan segítenek a dolgozók ügyes-bajos dolgainak megoldásában, mennyire segítenek a termelést akadályozó hibák megoldásában, s ahol nehézség van, ott segít. Sokat foglalkozik a párttagok bizalmiakkal is. A tagdíjfizetés kérdésével, sok mindenre kiterjed a figyelme, mint jó kommunista, a fronti dolgozókkal, a párttagokkal és pártonkivüliekkel, a termelést minden nap megbeszéli, de ugyanígy foglalkozik a szállítási dolgozókkal is. Akiknek elmondja, hogy az ő munkájuk éppen olyan fontos, mint a szénen dolgozóké, hiszen rajtuk mulik, hogy a kitermelt szén a bányából kikerüljön.

Most az oktatás előkészítésében vesz részt, felkeresi a hallgatókat, beszél nekik az oktatás fontosságáról.

Múlt évi oktatásán, az

idén jobban megszervezni a pártoktatást.

Szeretné, ha az oktatás ünnepélyes megnyitóját nemcsak egy hétre szólna, hanem az oktatási év végéig ünnepélyes lenne.

Bozsó elvtárs munkájában is példamutató, hiánytalanul végzi a munkáját, és jó munkát végez. Ő az a kommunista, aki a munkatársai előtt józan életével, munkához való viszonyával mindig példaképpen áll.

Bozsó elvtárs elmondja nekünk, hogy még eredményesebben, még jobban tudna dolgozni, ha a Ferenc-bánya pártvezetőisége rendszeresebben tartaná meg a vezetői gyűlést, ahol beszámolhat-

nának az elvégzett munkáról és új feladatokat kapnának. Bírál Bozsó elvtárs, mert két ízben nem volt megtartva a vezetői gyűlés, és ennek az az oka, hogy a pártvezetőzet nem foglalkozik eléggé a népnevelőkkel.

Bizunk benne, hogy Bozsó elvtárs bírálata, népnevelők munkájának megjavulását hozza magával, de abban is, hogy Bozsó elvtárs is közreműködik ennek a munkának a megjavításában és mint eddig, továbbra is példamutató munkával segíti a pártvezetőzetet s vele kapcsolatos a bányák munkáját.

Horváth Istvánné

Egy elmaradt taggyűlés tanulságai

A Ferenc-bánya pártvezetői szeptember 26-ra taggyűlést hirdetett, a taggyűlés a helytelen időválasztás miatt elmaradt. A pártvezető vezetősége megkérdezte a jelenlévő kommunistákat, hogy mikor volna alkalmas a taggyűlés megtartása és az egyhangú választás után szerdára, 29-re tette át a taggyűlést. Szerdán szintén elmaradt a taggyűlés és az október 2-re immáron harmadszor kitűzött taggyűlés sem lett megtartva, mert nem volt határozatképes.

A Ferenc-bánya pártvezetői gyenge munkáját bizonyítja a taggyűlés háromszori elhalasztása. Amíg nem előzi meg a taggyűlés megtartását komoly népnevelő munka, addig nem tudják megtartani a taggyűlést. A népnevelőknek beszélni kell a kommunistákkal, rámutat-

ni a szervezeti szabályzatban foglaltakra, a kommunistáknak a taggyűlésen résztvenni kötelessége.

A Ferenc-bánya kommunistáinak tudniuk kell, hogy a taggyűlés a legfontosabb a pártvezető életében. Itt döntenek az új tagok és tagjelöltek felvételét. Itt tanácskoznak a pártvezető életéről, éppen ezért minden kommunista tartsa megtisztelő kötelességének, hogy a taggyűlésen résztvegyen, a tanácsaival, javaslataival segítse a vezetőség munkáját, mert a Ferenc-bánya pártvezetői életében a munkájától függ a termelés is, és ez az utóbbi időben nem a legjobb. A kommunisták járjanak élen fejelemben és ezt a taggyűlésen való egységes részvétellel is mutassák meg.

A Hazafias Népfrikt kongresszusi küldötte

Oktober 7-én, csütörtökön a Hazafias Népfrikt bizottság választása alkalmával Várpalota dolgozói egyhangúlag jelölték kongresszusi küldöttné Lengyel István sztahanovista vajúrt, a várpalotai bánya egyik legjobb dolgozóját.

Nem érdemtelenül jelölték erre a megtisztelő feladatra Lengyel elvtársat, 15 éves kora óta, vagyis 21 éve bányász, azóta hiánytalanul dolgozik Várpalotán, 1951-ben a „szakma legjobbja” címet nyerte el. Több mint 20 dolgozó-ból nevelt szakképzett bányászt, ezekből hatan sztahanovisták lettek. Elnyerte a sztahanovista oklevelet és érmet is. 3500 forintot keres általában havonta, most szeptember 6-án a bányásznapon 5050 forint hűségjutalmat kapott.

Nemcsak jó szakember, Lengyel elvtárs, hanem jó családapa is. A Rákosi-telepen lakik, két gyermeke van, például családapának ismeri az egész telep. Mint szak-szervezeti bizalmi, szívesen áll a dolgozók rendelkezésére, tanács-csal, gyakorlati segítséggel. A bányá mentőcsapatának vezetője, bármiről van szó, bármilyen nehézség akad, Lengyel elvtárs elsőnek megy be a bányába, akár tüzről, akár vízről van szó.

Az ilyen alapos, komoly, rendszeres, becsületese dolgozókat sze-

retik az emberek. Lengyel elvtársat is szeretik, sokan jelentkeznek a csapatába, nemcsak a jó kerestet miatt, hanem azért is, mert tudják, hogy Lengyel elvtárs szívesen foglalkozik velük. Szereti dolgozó társait, türel-mel tanítja őket a szakmájukra.

A dolgozók választása méltó emberre esett, Lengyel elvtárs, aki tagja a Hazafias Népfrikt Bizottságának, jó munkát végez majd a bizottságban, részt vesz városunk életének kialakításában.

Papp Ferenc nyerte a skyp-gépészek közötti verseny szeptemberi szakaszát

A skyp akna gépkezelőinek munkáját nem sokan ismerik, pedig fontos feladatuk van a kitermelt szén bányából való elszállításában. Eppen úgy, mint a bányászok, három szakban dolgoznak munkahelyi váltással, mert a skyp jóformán szünet nélkül dolgozik, a gépet mindhárom gépkezelő egyformán felelős.

A három gépkezelő között szocialista verseny folyik. Ez a gép karbantartásából, ápolásából is áll. A három versenyző közül az elmúlt hónapban Papp Ferenc

nyerte a versenyt a legtöbb húzással.

A mi skyp-aknánk kas-ürtartalma nyolc csille, tehát nyolc, bányában megrakott csillét húz fel egyszerre a kas, ezt az egyszerű kiemlést nevezzük húzásnak. A gépészek folyamatos munkája az ürescsille ellátást eredményezi, mert ahogy ők felhúzzák a szén, olvan ütemben ürül a csille. Eppen ezért a skyp gépészek munkája segíti bányászaink versenyt, a szállító brigádok munkáját is.

„Postabontás a trösztnél”

1954 október 5-én reggel 7 óra. A Városi Párt-Végrehajtó Bizottság az Ősi-bányánál lévő hibákat akarja kivizsgálni. Mivel a Végrehajtó Bizottság járműve elromlott, a trösztől kértük, illetve akartunk kérni kocsit, hogy az aknához gyorsan ki tudjunk menni, mert az ügy eléggé fontos volt.

Nem tudunk a tröszt főmérnökével beszélni, mert senki sem merte megzavarni a postabontást. Mi ez? Bürokrácia, vagy a hibák feltárásának a megakadályozása. Vagy azt gondolják a tröszt vezetői, hogy a Párt-Végrehajtó Bizottságának dolgozói időmilliómosok?

Ugyanez az eset fordult elő az elmúlt héten, amikor Kertai elvtárs, a Párt-Végrehajtó Bizottságának első titkára kérte telefonhoz a tröszt igazgatóját, Haracska elvtársat, nem tudta megkapni, mert a postabontás miatt nem merték megzavarni.

Kérjük az illetékes vezetőket, hogy ezen a helytelen gyakorlaton változtassanak, s a postabontás ne legyen egy olyan szertartás, ami miatt a bánya is össze-dőlhet. Ez a kérdés annál is inkább veszélyes, mert ebben a Városi Párt-Végrehajtó Bizottságának lebecsülése is megtalálható.

Steinhauer János

Mikor küldi a Nehézipari Minisztérium a kislakások építéséhez szükséges anyagokat?

Beszéljünk a dolgozók életszínvonalának emeléséről, ugyanakkor sok helyen nem támogatnak bennünket abban, hogy ezt valóban végre is tudjuk hajtani. Sőt késedelmes anyagszállításukkal nemcsak a dolgozóknak, hanem a népgazdaságnak is komoly károkat okoznak.

A kislakásépítésnél az új házak falai fel vannak húzva, a tetőzet feltéve, belül bevakolva, de mindez hiába, mert a nehézipari minisztérium illetékesei nem küldnek cserepét, a lakások beáznak és a vakolás tönkremegy. Ezzel nemcsak hogy kárt okoznak a dolgozóknak, mert nem tudnak beköltözni, kétszer kell dolgozni, hanem elvesztik a kedvüket a lakásépítés-től, a nehézségeket a demokráciára

hárítják, pedig nem a demokrácia a hibás, mert az segíti a lakásépítkezést, hanem egyes felelőtlen vezetők, akik hónapok óta nem küldik a cserepét.

Ugyanez a helyzet a messzel is, hetek óta nincs mész, áll a lakásépítkezés. Ez kihat a termelésre is, az emberek bosszusak, naponta ki-járnak az építkezéshez, dolgozni akarnak a saját házukon, de nem kapják meg a kellő támogatást. A nehézipari minisztérium illetékeseinek sokkal többet kell törődniük az építkezéssel, azzal, hogy elegendő anyag kellő időben az építkezés színhelyén legyen, mert csak akkor válik a dolgozókról való gondoskodás, az életszínvonal emelése való-sággá.

Verjük vissza az ellenség hazug agitációját!

A békekölcson jegyzés tartalma alatt, de már előbb is, észre lehetett venni, hogy az ellenség agitációjával igyekeznek megakadályozni, hogy dolgozóink szebben és jobban éljenek, szebb lakásokban lakjanak, joggal magukénak érezzék a nép államát.

A tröszt, a dolgozó lakását kényelmesebbé akarja tenni, azokba a házakba, ahol nincs vízvezeték, vízvezetékét szerel be, és WC-t. Emberhez méltó lakást akar adni azoknak, akik még a kapitalisták által épített lakásokban laktak.

Hogy dolgozik az ellenség? El-megy a házak lakói közé és el-mondja, hogy ne engedjék bevezetni a vízvezetékét, mert utána a tröszt felemeli a lakbért, többet kell majd fizetni a lakásért.

Az ellenségnek ezt az aljas aknamunkáját vissza kell utasítani. Vegyék tudomásul a házak lakói, hogy a tröszt nemcsak, hogy

ingyen beszereli a vízvezetékét a lakásokba, de a házbérekhez hozzá se nyúl, senkinek nem lesz megemelve a lakbére. Ha ilyen propagandát hallanak az ellenségtől, leplezzék le őket, vágják a szemükbe, hogy csak széthúzást akarnak csinálni, ellenségei a dolgozó népek, közönségek ki maguk közül.

Népnevelőink ügyeljenek az ellenséges hangokra, menjenek el a Felsőmajorba a Kálváriára, magyarázzák meg a dolgozóknak, hogy a vízvezeték beszerelése újabb jele, újabb bizonyítéka a dolgozókról való gondoskodásnak. És világosítsák fel őket, hogy az ellenség, nem akarja, hogy nekik vízvezetékük legyen, jó lakásokba lakjanak, azért terjeszt ilyen hazug híreket, mert ezzel akarja megakadályozni, hogy a dolgozók még jobban összeforranak a nép államával.

Két éve nincs hiányzó a női szállón

A várpalotai leányszálló nemcsak arról híres, hogy nincs az egész országban szebb, tisztább berendezett szálló, hanem arról is, hogy a lakói két éve nem mulasztottak igazolatlan mulasztókat. A szállón két éve nincs igazolatlan hiányzó.

A leányszállónak több mint 40 lakója van, a fegyelmestek közül is kiválik Radics Margit, aki már négy éve lakik a szállón, de még egyszer sem hiányzott, vagy Pátonai Józsefné, aki sokat harcolt a hiányzók megneveléséért, vagy Arva Olga, aki élenjár a munkafegyelmében is. Ezek a dolgozók a békekölcson jegyzésben is megmutatták, hogy hálások a szép szállóért, hiszen Arvai Olga 500 forintot jegyzett, Radics Margit 400 forinttal segítette mindnyájunk jobb életét.

A munkafegyelmi módszere a leányszállón lakóknak igen egyszerű. Elsősorban a nevelésre fektetik a fősúlyt, az az álláspontjuk, hogy nincs megnevelhetetlen dolgozó, ha mégis akadna, azt a leányszállóról eltávolítják. Ilyen módon sikerült a szállón a fegyelmet annyira megerősíteni, hogy ma boldog aki odakerült s tudja, hogy mit jelent a szállón lakni.

A munkából férfikkal egyenértékűen veszik ki a szálló lakói részüket és jó lenne, ha a párt népnevelői, a tömegszervezeteink aktívái megnéznék a leányszálló nevelési módszereit és a férfi szállókon is alkalmaznák, sokkal több lenne a műsakra járó; jó eredményeket érhetnénk el vele. Ne szégyeljünk példát venni a nőkről, hiszen a hányánk jár jól vele.